

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lapszétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Közeledik az osztrák.

Pécs, 1899. november 6.

Megalakult a magyar kvótadeputáció, megválasztván régi elnökét, *Tisza Kálmánt* és régi előadóját, *Falk Miksát*. Az utóbbi napokban ugyan volt szó arról is, hogy elnökül *Csáky Albin* grófot kellene megválasztani s ennek a nézetnek adott kifejezést *Tisza Kálmán* is a tegnapi alakuló ülésen, mikor az elnökséget magától elhárítani akarva, maga helyett *Csákyt* ajánlotta megválasztásra, de a bizottság meggyőzte róla, hogy „csak olyan egyénre lehet a tárgyalások vezetését bízni, aki az eddigi tárgyalások menetét is teljesen ismeri” s mégis elvállalta az elnöki tisztelet.

Ez az eredmény — józan logika szerint — azt jelentené, hogy a magyar kvótaküldöttség a régi alapon marad. És hogy az érvek és az ezekből folyó végső konzekvencia is marad a régi. Az érvek, melyekkel kimutatta volt a régi bizottság *Falk Miksa* ellenállhatatlanul bizonyító tollal, hogy sem a mi pénzügyi, sem a kereseti, sem a vagyonossági viszonyaink nem engedik meg a nagyobb arányu hozzájárulást a közös költségekhez és a végső konzekvencia, hogy ennél fogva Magyarország nem fizethet és nem is fog fizetni magasabb kvótát.

Csak hogy a kormánypárti sajtóban emelkedő hangok az ellenkezőre engednek

következtetni. Nagyban hirdetik ugyanis, hogy akár történik megegyezés az alkotmányos tényezők között, akár nem, a végső konzekvencia mégis a magyar kvóta fölemelése lesz. Azt mondják, hogy ha a kvótadeputációk, vagy a parlamentek nem egyeznének meg a kvótára nézve, a korona fogja fölemelni a magyar kvótát 35%-ra, sokkal loyálisabb eljárás lenne tehát, ha a koronát fölmentenők ez alól az okvetlenül feszélyező kényszerűség alól s magunk egyeznénk meg a 35—65%-kos kvótaarányban.

Arra nincsen kilátás, hogy az osztrákok loyálisága annyira menjen, miszerint a megegyezés lehetőségét azzal mozdítsák elő, hogy meghajolva a magyar érvek előtt, elfogadják az eddigi kvótaarányt, azért hát a magyaroknak kell az emelést elfogadni, a mivel a megegyezés annál valószínűbbé válik, mert már az osztrák kvótabizottság előadója is kijelentette, hogy a legközelebbi tárgyalások során osztrák részről nevezetesen közeledés fog történni a magyar állásponthoz.

Ennek a kvótaemelési tendenciának a megvilágítására érdekesen nyilatkozik egy képviselő a „Szegedi Napló” legutóbbi számában, amely nyilatkozatot aktuális voltánál fogva a következőkben ismertetünk:

Észrevehetőleg arra pályáznak most az osztrákok, nem hogy kapacitálják a magyarokat a nagyobb kvótaarány jogosult-

ságának beösmérésére és az elméleti megadásra, hanem arra, hogy akár jogosult az emelés, akár nem, akár jól esik, akár nem esik jól, Magyarország csak fizessen és állítsa helyre az osztrákok politikai eszének meghibbant egyensúlyát.

Teljesen érthetően erre indul most a kvóta-hadjárat. Ezt igazolják a közlemények, melyek szerint a kvótabizottságok tanácskozásai az idén, ha nem is most még, de mindenesetre ez év végéig eredményesen be fognak fejeztetni, úgy hogy *a korona az idén nem fog azon kényszerhelyzet elé állíttatni, mikép a maga döntésével állapítsa meg a kvótaarányokat*. No lám, jósolják már a korona kényszerhelyzetének mellőzését, a miből, sajna, csak egy következhetik. Az, hogy a bomló és őrjöngő osztrák parlament hadakozó elemeinek lecsillapítása végett *inkább kényszerhelyzetbe hozzák a magyar kvótabizottságot*, esetleg a magyar kormányt, hadd adja az „okosabbat”, *engedjen az osztráknak, ha már minden áron kell egy okosabb, aki — fizet*.

Gyalázatos egy játék készül itt, annyi bizonyos. A mi bőrünkre akarják kiengesztelni a „nem okos” osztrákokat, akik azonban sokkal bölcsőbbek nálunk, mert a fenekedő haragjuk csillapító szerét a mi túlfizetendő millióink fogják képezni. Már pedzik ezt a békítési hűrt. Beer udvari tanácsos úr, az osztrák kvótabizottság elő-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Modellek.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Budapesten, a Vörösmarthy-utcában a 60-as számú bérházak valamelyikében lakott egy modell kompánia, egy kis szűk, egy ablakos udvari szobácskában a hátsó lépcső mellett. Azok, a kik az én időmben az Andrássy-uti, a Lujza-utcai s az epreskerti iskolákban jártak, bizonyára emlékezni fognak rájuk. Az említett szobácskának akkor tulajdonképen *Simineis et Comp*: Bogyó voltak állandó lakói, de mindig lehetett ott találni különböző rendű és rangú modelleket.

Egy ünnepnap délutánján vetődtem el valahogyan hozzájuk valamelyik kollegámmal, aki járatos volt oda. Nem volt semmi különösebb kedvem akkor az efféle ismeretségre, a mennyiben nagyon kezdő voltam még ezen a téren; tele voltam ábránddal és világfájdalommal. Ez az ismeretség éppen arra volt jó, hogy kijózanodjam. Első élettapasztalataimat ott szereztem, de viszont ott vesztettem el.

Simineis egy kis kerek arcú, gömbölyű formákkal rendelkező teremtmény volt, a kiről, a mai eszemmel, bátran állíthatom, hogy annyi érzés sem volt benne, mint a cipőm talpában; Bogyó pedig egy magas növésű, szikár érzel-

gős tót leány volt, a kit minden művészetért rajongó ifju egyszer legalább is megrajzolt vagy megfestett. Ez a leány piktor körökben arról volt érdekes, hogy lehetett nála hitelezni. Túlságosan is jó szíve volt és részvétet érzett azok iránt a piktorok iránt, akiknek hitelre, hozomra ült. Egyéb foglalkozás hiányában jó lélekkel tett szívesseget mindenkinek. Ez volt a fő hibája, ez volt a szerencsétlensége.

Az első napokban mint teljesen idegen és rájuk nézve jónevelésű kamasz, hidegen hagytam őket, nem voltunk egymásra semmi hatással. Másnak a nyakába ugrottak, az ölébe ültek, az én részemre még csak egy különösebb szavuk sem volt. Eleinte elgondolkodva ültem közöttük és tanulmányoztam őket. Azt hittem, hogy lelkükbe így fogok bepillantani. De ezzel a móddal bizony nem mentem volna velük soha semmire, ha más eszközökhöz nem nyulok.

Emlékszem, hogy abban az időben komoly eszmék foglalkoztattak. Meg akartam ismerni az életet, az emberiséget alapjában, meztelenségében: azokat a szálatokat kerestem tehát, a mik ez ismeretbe vezetnek.

Hogy *Simineis et Comp*: Bogyó honnan az ördögből szedték nevüket, ma sem tudom megmondani, sőt eredeti nevükre sem emlékszem határozottan. Elbeszéltek ugyan annak az eredetét, de én bizony elfeledtem azt már régen. Ők maguk azonban ma is előttem állnak, a hogy ismerni megtanultam őket.

Abban az időben a Millennium kávéházban jöttünk össze, piktorok és újságírók. A Millennium törzsvendége volt akkor egy sötét ruhás barna asszonyka is, a ki mindig egyedül ült és szorgalmasan olvasgatta az illusztrált lapokat.

A leányoktól annyit tudtunk meg, hogy bizonyos özvegy asszonynál laknak, a ki mindig közöttük van az uzsonna idejéig, azután pedig a Millenniumban található. Párhuzamot vontunk tehát az ő említett özvegy asszonyuk és a mi millenniumi asszonykánk között és úgy találtuk, hogy az az említett egy és ugyanazon alak. Nem csalódtunk. Megismerkedésünk nyomán azonnal kisült, hogy bizonyos ismerős ismeretlenjei vagyunk egymásnak. De megtudtunk többet is. Ez előtt az asszonyka előtt nekünk piktoroknak kalapot kellett emelnünk, mert ő volt a mi asszonyunk, a ki a művészetnek áldozta fel idejét: ő volt a modell-szerző nő! A *Simineis et Comp*: Bogyó társaságot is ő hozta össze. Mert ő nemcsak modelleket szerzett, de egy ahhoz tartozó élet-szükségletet is fogott hozzá, egy-egy tehetősebb fiatal ember személyében. A modell-lányoknak soha sem, vagy nagyon ritkán művész ember az eltartójuk, a bohémeket megkímélik az efféle szereptől. És a fiatal bohém, meg a fiatal maecenás mindig boldog egyetértésben él együtt. Egy egy rossz skizz, karikatúra, tanulmány minden bajt jótétehet, ha van ahhoz kellő fedezet, azaz pénz. Mert bizony a bohém-

adója, ki eddig is intranzigens volt a legalább is harmincnyolc percentes magyar kvóta követelésében, az irás szerint, ime arra a meggyőződésre jutott két-három esztendői gondolkodás után, hogy az osztrák számítások túlzottak voltak „és így az osztrák kvotabizottság legközelebbi üzenetében *nagy közeledés lesz a magyar állásponthoz és számításához*“.

Nagy közeledés lesz! Értse meg ezt a magyar. Mert azt jelenti ez, hogy nem három bört akarnak immár lehuzni rólunk az osztrákok, tán csak — kettőt. Ugy lehet, kedves testvéreink és szövetséges társaink hajlandók megelégedni harmincöt percentes magyar kvótafizetéssel. Vagyis azzal, hogy közel öt millió forinttal fizessünk többet a jövő esztendőre, mint fizetnénk az eddigi arány szerint, a mivel szemben az osztrák kormány állítólag kötelezte magát, hogy az osztrák parlamentben többséget biztosít az átutalásról szóló törvényjavaslatnak, vagyis a jövő évtől kezdve Ausztria nem harácsolja el többé a minket illető fogyasztási adókat.

Ez is paktum akar hát lenni. Paktum, a melyet azonban vissza kell utasítania a magyar törvényhozásnak, akárhogy alakoskodik is az új aera, az új kormányzat, amely ime reklamiroztatja a kvótaemelés és altatgatja a saját lelkiismeretét, hogy Beer úr közeledik a magyar álláspontához.

De a magyar álláspont nem volt más kezdettől fogva és nem is lehet más, mint az, hogy a viszonyainknak teljesen megfelelő kvótát fizettünk eddig és többet nem fizethetünk ezentúl sem. Ezt az álláspontot pedig annál erősebben kell képviselni ma, mert a közös költségek ugyanis nagymértékben emelkednek az idén is folyvást és éppen elég lesz elviselnünk a költség-szaporodásokat az eddigi arányban, nem-

féle ember legtöbb esetben csak alakoskodik a nem magához valókkal szemben, akik különben hasznára lehetnek; egyébiránt semmi kötelem nem fűzi hozzájuk és magában bizony csak mosolyog rajtuk. Ez hálátlanság; de a bohém azzal vigasztalja meg magát, hogy hiszen ő nem kereste az ismeretségüket, neki voltaképpen semmi köze hozzájuk és igyekszik őket minél jobban kiharácsolni.

Hogy kikből állott voltaképpen a Simineis et Comp.: Bogyó féle kompánia, ma sem tudnám megmondani. Olyan alakok voltak, kiknek sem a nevét, sem a foglalkozását nem tartja meg az ember az eszében; de az az élet, a melyet együtt élnek, mély undorral tölti el az ember lelkét, azt nem lehet elfelejteni.

* * *

A kis szoba földig volt füsttel, a piszkos lámpa gyér világossága mellett alig vettem ki az alakokat. Lassankint megszokta a szemem, látni kezdtem. Ugyanaz a kompánia, mely rendszeren a késő éjbe nyújtja itt estét. Egy magos, szikár csupasz száju don juan; egy vézna szőke fürtű, kékszemű bikfic, a lakás fizetők, kiknek a lányokhoz legtöbb joguk van; egy himlőhelyes, mindkét szemére hibás piktor; egy álmódzó hybrid arcú diák, a poeta; egy pár statisztá és városligeti alak, közöttük festő barátom, aki ezek között érezte magát legjobban, aki bemutatott az általa kitűnőnek vallott kompániának. Eddig a késő esti órákig nem maradtam soha közöttük, de most valami ellenállhatatlan vágy marasztott közöttük. Nem tudom, hogy mit akartam még többet

hogy még a kvótát is emeljük és a gavalért adjuk a szövetséges állam javára, mely velünk szemben mindig a durva kiszákmányolás politikáját követi.

A magunk részéről mindezekhez még csak azt tehetjük hozzá, hogy gyáva meghátrálás lenne tőlünk, ha megijednénk attól a fenyegetéstől, mely az uralkodói döntéssel bekövetkezendő kvótaemelés helyezi kilátásba. Nem egyéb az üres hangulat-keltésnél a kvótaemelés mellett, de ha bekövetkeznék is, az egy évre szóló uralkodói döntés nem jelentene olyan nagy veszedelemet, mint az igazságtalan tehernek örök időkre való önkéntes elvállalása, mert ha egyszer önként vállaltunk magasabb kvótát, örökre lemondunk még a reménységről is, hogy az valaha is leszállitassék az igazságnak megfelelő mértékére.

Naukom a „Nemzeti Kaszinóban.“

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. november 6.

Szombaton este városunk színe-java zsúfolásig megtöltötte a »Nemzeti Kaszinó« óriási termét, hogy Naukom, a kuttúró-mérnök hypnotikus mutatóványaiban gyönyörködjék.

S mindazok, kik kíváncsiságtól ösztönözve megjelentek a Kaszinóban, az előadás végével megelégedetten s a látott mutatóványok remek voltától elragadtatva hagyták el a vilányfényes termeket.

Esteli tíz órakor kezdette el Naukom az igazgatósági irodában médiumainak elaltatását, mi a zsúfolásig megtelt terem és a folyosókon minduntalan felhangzott lármája és zaj miatt közel egy órát vett igénybe, úgy hogy az előadás körülbelül tizenegy órakor vette kezdetét.

Négy médiuma volt Naukomnak: *Dávid Ilonka, Kaltnecker Ilonka, Lauber Margit, Simon Lujzika*. Ezeket kívül *Eötvös Jenőt* is hypnotizálta Naukom, Eötvös azonban nem volt hajlandó a mutatóványoknál részt venni.

Az előadást megelőzőleg Naukom érdekes értekezést tartott a hypnotizmusról általában

tudni, hiszen akkor már meggyőződtem mindenről, a mi a proletárizmust, a nyomorult lelkeknek az életért, a betevő falatért való küzdelméről illeti. Nem titkolóztam többé előttem; a családnak tagja lettem. Ha egy szegény leány egy pár hatost kér tőlünk valami betevő falatra, megsajnáljuk és adunk neki, hogy el ne pusztuljon éhen; de egy büszke lélekkel rendelkező valódi modellel nem egészen így van a dolog, mert az nem hasonló ahhoz a szemérmes koldushoz, kihez hozzá fér a sült galambhoz való mondás, aki szívesen elfogad, csak nem tud kérni: hanem ő ahhoz az osztályhoz tartozik, mely vissza utasítja a meg nem érdemelt ajánlatot; mely életét s lelkét nem köti mindenkinek az orrára, de azokat csak a jó barátok, a beavatatottak ismerik.

Az első napokban Simineis et Comp.: Bogyó bizonyára nem mondtak volna meg, ha 5 órától éjféli 12 óráig is maradtam volna ott, hogy ők bizony nemcsak, hogy nem vacsoráztak, de ebédet sem ettek, nem kértek volna egy pár krajcárt aucschnittre; de miután nem volt már előttem mit titkolniok a legutolsó hálaadásig, én is hozzájárultam a világítás stb. fedezéséhez, mely tiszte előbb bizony nem kértek fel, mig csak valóságos élettársuk nem lettem. A lélekbuvarok, ha azt hiszik, hogy csak ők képesek az emberiség alapos megismerésére, csalogdnak; egy naiv, bolondos lény hamarabb tisztában lehet velünk, mint mi ő vele. Ezt meggyőződésemből állithatom. Bizony egy sorsban részt-

s főleg azt magyarázta, hogy rosszakaratu emberek kezében mily könnyen felhasználható eszközzé válik egy médium.

Ennek ecsetelésére *Dávid Ilonka* mély álmodat szuggertált, úgy hogy dacára a fiatal hölgy ellentállásának, mire Naukom tizet olvasott, *Dávid Ilonka* már oly mély álomba merült, hogy teljesen érzéketlenné lett.

Ugyanezen mutatóványt megismételte Naukom *Simon Lujzikával* is.

Majd *Lauber Margitot* altatta el Naukom s azt szuggertálva neki, hogy most templomban vannak, imára készítette. Ezután elhitette vele, hogy egy erdőben sétálnak, hol a vihar pusztított s minél borzalmasabban ecsetelte Naukom a vihar pusztításait, annál felelmetesebb kifejezést nyert a médium arca. Naukom körülvezette az alvó hölgyet a teremben:

— Vigyázzon — mondá. Itt egy ledőlített fatörzs van. Ugorja át!

S a médium átugrotta az álmában látott fatörzset.

— Itt víz van — szólt Naukom — lépjen át rajta lábujjhegyen!

Lauber Margit kecsesen megemelte ruháját s lábujjhegyen, óvatosan lépegetett át a képzelte patakon.

Nagy derűtséget keltett a hypnotizőr ama mutatóványa, midőn médiumát elaltatva, azt szuggertálta neki, hogy ha felébred, a jelenlévő hölgyeket bajuszszaal ajkaikon fogja maga előtt látni.

S valóban, amint *Dávid Ilonka* felébredt, mosolyogva tekintett körül, majd hangos kacajra fakadva, önkéntelenül fölkiáltott:

— Nini! Bajuszuk van!

Közbámulatot keltett Naukom ama mutatóványa is, midőn bebizonyította, hogy a meg-hypnotizált médium tetszés szerinti tagja érzéketlenné válhatik, minek igazolására *Dávid Ilonka* kezén — kivel legtöbbet experimentált — egy gombostűt szúrt a kezén át s mig a fiatal hölgy egyébként teljesen ébren járt körül a terem, kezében a tűvel, a legcsekélyebb fájdalmat sem érezte, sőt midőn Naukom a tűt eltávolította s a szúrás kettős nyoma alaposan meglátszott a kézen, vér egy csepp sem folyt a sebből.

Ezután ismét egy humoros jelenet következett.

Naukom egy palack vizet hozatott s

vevők, élettársak voltunk már akkor, a mikor a Bogyó sovány, száraz aktjára ruhát szerez-tünk s a mikor a Simineis ruháinak kimosá-sához szappanra, fára stb. adtunk. Ezzel csak azt akarom bizonyítani, hogy a valódi modell leány nem affele közönséges leány, milyennek általában hiszik. Egyszerű kedveskedéseket, mint cigarettát, nyaláncságot, kisebb összeget elfogad, de nem akkor, ha szálamából nyujtod azt neki, mint komoly alamizsnát, mert akkor visszautasít.

* * *

Kapuzárás előtt megjelent az említett özvegy is és elégedetten tekintgetett körül a szerelem e tanyájában. Neki a divány közepe volt fönttartva, melyet rendszeren el is foglalt. Anyailag beszélt a leányokkal és velünk, de üzleti dolgokról soha szó nem volt, azokat a legbizalmasabb körökben a délelőtti órákban tárgyalta, a mikor ajánlatokat fogadott és megbízásokat adott ki. A barátnők a délutáni órákban tartották viziteiket és sokszor este is ott maradtak. Ezeknek a leányoknak mindig volt valami titkos megbeszélési valójuk az özvegygyel. Bizony csunya dolgok voltak azok a titkos konferenciák, miket ez a nő tartott az ő leányaival. Nem mese, nem történet az, mit illúzióval mondhat el az ember, hanem a sötét igazság, a szomorú valóság. De van benne valami, a mit specifikusnak, eredetinek, sőt felségesnek tartok, mert az az élet, a husból és vérből való embernek az élete. Nyomor, száraz kenyér mellett ideális és vágybeli érdek!

Nikelszky Géza.

médiumaival inni kezdett s ama tudatot szuggerálta rájuk, hogy most pezsgőznek. S valóban utánozhatlan természetességgel tükröződött le a médiumok arcáról az a kellemes érzés, melyet a pezsgő élvezete nyújt. Hogy a mutatvány még meglepőbb legyen, Naukom ivás közben tetszés szerint keserű, savanyú és édessé varázsolta a vizet s a kellemetlen, vagy fanyar íz hatása is pompásan kifejezést nyert a médiumok arcain. Dávid Ilonkának ezután azt sugta Naukom a fülébe, hogy a pezsgő megártott neki, becsipett s a következő pillanban Dávid Ilonka tántorogni kezdett, csuklott s végül alétan dőlt Naukom karjaiba.

Eme mutatványaival kapcsolatban különféle illatok érzését is szuggerálta médiumainak éppen oly eredménnyel, mint a pezsgő ivást.

Meglepetést keltett, hogy Naukom mértföldekre távollevő egyéneknek a teremben létét is szuggerálni képes volt, úgy, hogy a médiumok a hipnózis hatása alatt ott vélték az illetőt látni s hangosan beszélgettek is a kívánt egyénnel, kitől a társalgásból következő, válaszokat is kaptak.

Nem csekély hatást ért el Naukomnak ama mutatványa is, midőn a csüörtökön hypnotizált Papanek hadnagyot, ki szintén a nézőközönség között volt, hirtelen megállította s ráparancsolt, hogy ne tudjon helyéről mozdulni s valóban hiábavaló volt a hadnagy minden erőlködése, nem tudta helyét addig elhagyni, míg Naukom fel nem oldotta a hipnózis hatása alól.

Az est folyamán minden egyes mutatványt zajos tapsban megnyilatkozó tetszéssel fogadta a közönség s Naukom mutatványai, melyek éjjeli két óráig tartottak, orvosi körökben is nagy hatást keltettek.

*

Naukom — mint értesülünk — a Zsolnay-gyárban is járt és hypnotizáló tehetségét illetve képességét egy Szabó nevezetű tanoncyereken bemutatta. Az esti órákban szűkebb családi körben folyt le az érdekes suggerálás, még pedig meglepő sikerrel, Zsolnayék fogadótermében. Naukom többek között ráhagyta, hogy őt tényleg nem Szabónak, hanem Péter Capfel-nek hívják; ujjain csak 3-ig tudott egy bizonyos „elég”re számolni, azontul lehetetlen volt csak egy számot is belőle kicsalni; de a legérdekesebb volt az, hogy a mellette levő tanoncyereknek elhitte, hogy rőfös hosszú faun lábai vannak; nevetve jegyezte meg reá:

— Jó fazon! No lesz kacagás rajta holnap, ha bejön a gyárba!

Szóval ez az eset is bizonyítja, hogy Naukom nem közönséges eszkamoteur, de határozottan magnetikus szervű egyén, ki alkalmas médiumokat öntudatlan ébrenlétben dejes álomba tud suggerálni a nélkül, hogy valami különösebb ördögös magiához fordulna, bár szinpadokon nem aratott holmi Trylbikkel babérokat, mert az talán nem fizette volna ki magát annyira, mint a becsületes kutfuró mesterség.

Annak idején a belügyminiszter betiltotta a hypnotikus mutatványokat. Bár Naukomnak legelső pécsi előadásáról lapunkban kimerítő tudósítást közöltünk, mégsem avatkozott a a dologba rendőrség. Cirer Elek dr. főorvos jelentésben hivatkozott is a rendőrkapitányságnál a betiltó rendeletre, de nem tehettek ellene semmit, mert Naukom belépti díj nélkül, csupán meghívásra és zárt körben tartott előadásokat.

Igy meghívásra tegnap este magánháznál akart Naukom előadást tartani, azonban ekkor már a hatóság beleavatkozott a dologba. Naukomot kihallgatták s miután az általa előadottakból kitűnt, hogy tervbe vett hypnotikus előadásai egyáltalán nem veszélyesek a közegészségre, az előadást mégis megtarthatta.

Hirek.

Pécs, 1899. november 6.

Hétfői levél.

Kedves szerkesztő úr! Phü, de melegem van! Még most is izgatott vagyok attól az estétől, a mit szombaton a »Nemzeti Kaszinó«-ban töltöttünk, a hol Naukom, a Salamon Ellácska másvilágra hipnotizálója mutatta be az ő Svengálit feltűnő tudományát. Csak azt az egyet sajnálom, hogy nem tudta elaltatni az erősebb nem közül vállalkozó médiumot és így nem is hipnotizálhatta be neki, hogy házasodjék meg és vegyen el engem feleségül.

Naukomot az angolok — úgy látszik — elvihetnék a transzváli háborúba. Ott hipnotizálnák vele a búrokat és így talán győznének, mert másképp csak vereség a részük.

Hallotta-e már szerkesztő úr ezt a viccet az angol-boér háborúról:

Egy angol-barát kérdezi:

— Mi lesz akkor, ha az angolok leöldösik a búrokat?

— ?

— Búr-nót.

A búrok barátja szomorúan rázza bizonyos üstökét a viccre s kérdezi:

— Hát akkor mi lesz, ha a búrok kiirtják az angolokat?

— ?

— Angli káner.

Hát ezt a levelet olvasták-e már önök?

A búrok tegnap Mafekinget orvosi rendeletre bevették. Az ostrom alkalmával rettenetes hőség uralkodott, úgy, hogy hirtelen csatáközben kiűtött a katonasztrájk és az angol zsoldosok nem akartak meghalni a hazáért. Baden Povell angol ezredes e miatti elkeseredésében a következő dalra zendített:

»Az angol nőket
S az angolnákat
En mindenkoron szeretém,
Az angol nőknek udvaroltam
S az angolnákat megevém.«

A dal óriási rémületet gerjesztett a búrokban, kik hirtelen egész más hurokban kezdtek zengeni az élet keserveit. A vasutak elrongálódtak. A katonák előrenyomultak úgy, hogy az egész foktartományban csak két struccmadár maradt meg. A búrok tüzérései oly féktelen tüzelést vittek végbe az angolok táborában, hogy az egész kukoricakészlet megpatogzott és nagyon alacsonyan jegyzi a pattogatott kukoricát. Jelenleg a következő búrok járnak a csatatéren: egy tambur, egy trubadur, egy pandur és egy kandur, a többi urok és burrok Port Szaid felé vonultak.

Végül küldök maguknak egy verset a különféle doktorságokról. Ime:

Egy nagyhaju német professzor,
Kinek van tudománya sok;
»Hadd legyenek« — azt proponálta
A mérnökök is doktorok!
A földmérés a pörvesztésnél
Nem kisebb tudomány ma már,
S a kórbonctannal is fölér az . . .
Ezt proponálta a tanár.

A propozíció — bizonynyal —
Az igazság körül forog,
De legyenek a mérnökökkel
Más jelek is doktorok.
A kiknek mestersége szintén
A tudományok ága ma.
S kiket egész joggal megillet
A doktor cím és diploma.

dr. amoris.

A szerelemnek is tudósa
Sok úr, ki nem öreg, de vén;
Járhatna iskolába hozzá
Akárhány kezdő, zöld legény.
Kik örömet a szerelemnek
Már alig is élvezhetik
Legyen sovány kárpotlásul
A doktori cím meg nekik.

dr. poeseos.

S ha pár percig szerénytelennek
Lennem most nékem is szabad:
A versírás se kis Mihály ám,
Az észnek az is dolgot ad.
S ha e szerénytelen szavakra
Akárhány műtész morog,
Lehessenek, — azt proponálom —
A versírók is doktorok.

Egy más dr.-ság.

Es végül: hajtsuk meg fejünket
Nemes Krivány és Bács előtt!
Mert tudomány az bizonynyal
A hogyan sikkasztottak ők.
Nyiljék meg nagy személyeikkel
A doktorok ujjabb sora,
Legyen Krivány és Bács barátja
A sikkasztásnak doktora.

Es ezzel be is fejezhetném leveletem. Csak még azt jegyzem meg, hogy a vasárnapi térzenét csak hagyja meg a katonai parancsnokság ott, a hol most van, a Széchenyi téren, mert aki keresztény, az déli fél tizenketőig ráér templomba járni s misét még a belvárosi templomban sem szoktak délig, vagy félegyig mondani. Azután pedig üdvözetemet küldöm az athlétáknak. A tegnapi versenyükről hallottam, hogy kitartó emberek . . . Legyen tehát bátorságuk a — házassághoz is.

Britt Annika.

Napirend 1899. november 7-én.

Naptár: kedd, nov. 7. — Róm. kath.: Engelbert. — Prot.: Engelbert. — Görög-kel.: (okt. 26.) Demeter. — Zsidó: Kislev 3. — Nap kél 6 óra 55 perckor; nyugszik 4 óra 33 perckor. — Hold kél 11 óra 24 perckor délelőtt; nyugszik 8 óra 9 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Változás nem várható.

Gazdasági választmány ülése d. u. 3 órakor a városházán.

Színház: »Zsidónő«; opera.

— (A honvédelmi miniszter Pécsen.) Már régebben jeleztük, hogy báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter e hó elején Pécsre jön. A miniszter fiának, báró Fejérváry Imre főispánnak vendége lesz, azonban alkalmat fog keresni, hogy a városnak diszpolgárra választását megköszönje. Ez pedig egy nagy és fényes banket keretében fog megtörténni. Mint ma értesülünk, a miniszter folyó hó 10-én (pénteken) az esti gyorsvonattal érkezik Pécsre és csak vasárnap éjjel fog Budapestre visszautazni.

— (A számonkérőszék ülése.) Másfélnapos ülés után szombaton este hét órakor sem fejeződött be a városházán a számonkérőszék ülése. A Fejérváry Imre főispán elnöklete alatt Szeredy József dr. és Bolgár Kálmán tagokból álló számonkérőszék előtt a hivatalnokok és szakferenssek az összes ez évi hivatali munkásságról előterjesztést tettek s ezért még ma délután is folytatták az ülést. Általában a számonkérőszék eddigi eredménye kielégítő volt; legfeljebb azokban a hivatalokban hosszabították meg egy-két órával a hivatalos órákat, hol — nagyon sok a restancia.

— (A gyógy-paedagogiai szaktanács köréből.) A közoktatásügyi miniszter Klinda Kálmánt, a kaposvári siketnémaiskola igazgató tanárát, a gyógy-paedagogiai szaktanács tagjává kinevezte.

— (Tanári alkalmazás.) A vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter dr. Barla Sándor közkórházi orvost a szegárdi állami főgimnáziumnál iskolaorvos és egészségügyi tanár minőségében egyelőre ideiglenesen alkalmazta.

— (Névmagyarosítások.) Gingel György, kaposvári illetőségű, ugyanottani lakos »Sötényi«-re — kiskoru Weisz Antal és Weisz Vilmos, kaposvári illetőségű, budapesti lakosok »Fehér«-re változtatták nevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(A főispán nevenapja.)** Tegnap volt Imre napja, mikor is báró *Fejérváry* Imre dr. főispánt számosan üdvözölték névnapja alkalmával. A vármegyei tisztviselők izléses kivitelben készült karton lapon fejezték ki legjobb üdvözlőnataikat közszeretben álló főispánuknak, úgy szintén külön karton lapon a város tisztviselői is. A kitett ívet pedig, mely az üdvözlők számára a főispáni irodában volt elhelyezve, városunk előkelő társadalmának számos tagja, valamint a helyi hírességek notabilitásai irták alá. Azonkívül igen sok üdvözlő távirat is érkezett az ünnepelthez.

— **(Pécs honvédkerületi székhely.)** A honvédségi kerületek szaporításával mostanában gyakrabban foglalkoznak az érdekeltek. A most létező hét honvédkerület számát fokozatosan óhajtják szaporítani s mint beavatott forrásból értesülünk, az első sorban szervezendő nyolcadik honvédkerület székhelyül Pécs van kijelölve, mely most a székesfehérvári VII-ik honvédkerület körébe tartozik. Nem lehetetlen, hogy már a legközelebbi napokban, a honvédelmi miniszternek Pécsen tett látogatásakor, határozott formában nyer e hírünk megerősítést.

— **(A városi Tanács a püspök-nél.)** Majorossy Imre polgármester vezetése alatt a városi Tanács tegnap délelőtt tizenegy órakor testületileg felkereste *Hetyey* Sámuel megyéspüspököt, hogy megköszönje neki a püspöki joglyceum és a tanítóképezde javára tett százezerforintos alapítványát s ez alapítványért nyert királyi elismerés alkalmából üdvözlője. A küldöttséget a püspök a legszivesebben fogadta s megköszönvén üdvözlésüket bizalmasan elbeszélgetett velük tanügyi dolgokról, különösen a katolikus egyetemnek Pécsen leendő létesítésére vonatkozólag.

— **(A vízvezeték gondozása.)** A városi vízvezeték gondozására kötött vállalkozási szerződés ez év végén lejárván, a városi Tanács most hirdette meg az új pályázatot. E szerint a vízvezeték gondozása újabb három évre folyó hó 10-én délelőtt 9 órakor a gazdasági tanácssteremben tartandó árlejtésen fog kiadatni.

— **(Személyi hír.)** *Kenedi* Géza, a „Pesti Hírlap” szerkesztője, ki *Quintusz* név alatt írja jeles tárcáit s ki a fővárosnak egyik keresett ügyvédje is, tegnap Pécsen tartózkodott.

— **(Elhalasztott ülés.)** A város közegészségügyi bizottságának ma délután 3 órára volt kitűzve az ülése. Az ülést azonban — mivel még ma délután is folyt a számonkérés — elhalasztották.

— **(Imre napja a városházán.)** Majorossy Imre polgármestert tegnapi névnapja alkalmából a városi Tanács és a tisztviselők *Nendtvich* Andor árvaszéki elnök, vezetése alatt testületileg üdvözölték. A segéd és kezelő személyzet üdvözlő iratban fejezte ki szerencsekívánatait a polgármesternek névnapja alkalmából.

— **(Az ács sorsa.)** *Németh* János ácsmester ma reggel munkába állt a kaposvári-utca 3-ik számú ház tetején, melynek gerendázatát csinálta. Munka közben egyszerre megcsuszott és a hat méter magasból lezuhant. A szerencsétlenül járt embernek az első segélyt dr. *Ludvig* Ferenc kerületi orvos nyújtotta, ki agyrázkódást konstatait. Németet eszméletlen állapotban vitték be a városi kórházba, a hol most élet-halál között lebeg.

— **(Kinevezés.)** Br. *Fejérváry* Imre főispán, a nyugdíjba vonult id. *Jeszzenszky* Kálmán árvaszéki ülnök helyére *Declava* Ferenc mohácsi járási írnokot nevezte ki, s ennek helyét *Fejes* János mohácsi járási díjnokkal töltötte be.

— **(Utoállítás.)** A rendes katonai utoállító bizottság ma reggel 8 órakor a Scholz sörözősarnokban utoállítást tartott. A bizottságban *Koszi* Kamill vármegyei főjegyző, polgári elnök elnöklése alatt résztvettek: a vár-

megye részéről *Trizler* Rudolf dr. járásorvos, a honvédség részéről *Kelz* százados és *Gidófalvy* ezredorvos; a közösök részéről *Duralia* őrnagy és *Scholz* ezredorvos. Összesen öt ujonc jelentkezett, kik közül három vált be katonának, a szülők keresetképtelensége miatt tizenötön jelentkeztek, de csak háromnak sikerült a keresetképtelenséget beigazolni.

— **(Előmunkálati engedélyek.)** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter két előmunkálati engedély kiadásáról értesítette a vármegyét. Az elsőt dr. *Piufsch* Frigyes, ügyvédnek a pécs-kisköszegi helyiérdekű vasútból Csúzánál kiágazólag Hercegszöllős irányában vezetendő és a m. kir. államvasutakhoz Baranyavár—Monostor és Dárda állomások között csatlakozó rendes nyomtávolságú, gőzmozdonyu helyiérdekű vasut építésére, — a második engedélyt *Elvers* Rudolf jószágbíró, karancsi és Horváth István mérnök, pécsi lakosoknak egy a m. kir. államvasutak Baranyavár—Monostor állomásától, Karancs, Hercegszöllős, Csúza és Vörösmarth irányában Kisköszegig vezetendő rendes vagy keskeny vágányu gőzmozdonyu helyiérdekű vasutvonal építésére. Mindkét előmunkálati engedély egy évi időtartamra szól.

— **(Örült-e vagy szent?)** Tegnap este a színházban, míg a színpadon a *Zsuzsika* történetét játszották, addig a földszinti második páholyban a baloldalon szintén előadást produkált egy ismeretlen színpártoló. Az elég jól öltözött ember egyedül ült a páholyban és feltűnő viselkedésével mindenki figyelmét magára vonta. Tetszésnyilvánításának kézzel-lábbal és rekedt kiabálással adta gyakori jelét s rendszeren olyankor, mikor a publikum csendes volt. Ha pedig a publikum tapsolt, akkor ő püsszegni kezdett. Az se volt utolsó produkciója, hogy kasszát csinált s zsebeiből a páholykönyöklőjére kirakta a talált aprópénzt. Végre meguntván a mulatságot, a páholy háttérébe vonult és ott cigarettára gyújtott. Ezt azonban észrevették és *Selényi* Antal rendőrbiztos tapintatosan karantfogta s kivezette az ipszét a páholyból, hová csak úgy véletlenül tévelyedhetett be, mert bizony boros fővel volt, de nagyon. Kihallgatása során *Kádár* Mátyás szobafestőnek vallotta magát. Nem Pécsre való; itt csak átutazott. Azonban hogy hol az illető helye, azt nem tudta beigazolni. Egyelőre folyik ellenében a vizsgálat.

— **(Szigetvár kövezetvámja.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Somogyvármegye közönségéhez intézett rendeletével, a Szigetvár nagyközség által az ottani vasutiállomáson fel- és leadott szállítmányok után gyakorolt kövezetvámszedési jogot a lejárat napjától, azaz 1899. évi augusztus hó 31-től további öt évre, azaz 1904. évi augusztus hó 31-ig, az érvényben levő vámszabályzat alkalmazásával, újra engedélyezte.

— **(Adomány.)** Dr. *Löwy* Lipót, Anna leánya férjhezmenetele alkalmával megemlékezett a szegényekről is, és 50 koronát a népkonyhának s 50 koronát a pécsi jótékony nőegylet szegényeinek küldött.

— **(A katonák keztyűje.)** A hadügyminiszter, hihetőleg a transzváli angol vereségek hallatára egymásután lépteti életbe a legmélyebbre ható új intézkedéseket, melyek a hadsereg harcképességét a tökéletesség legmagasabb fokára fogják emelni. Az új parádélépés és a német nyelven való jelentkezés korszakalkotó reformaihoz most egy valóban nagyszabású újítás járult. A katonakeztyűnek tudniillik eddig csak a hüvelyk számára volt külön ujja, a többi négy ujj csak együttesen bujt bele néha egy zacskóba, melyet elhasznált köpenyegből szabtak és rendszerint hátul a derékszíjon viseltek. Csak igen nagy hidegben volt szabad felhuzni, ami azonban aligha fordul elő három év alatt egyszer, mert a parancsnok sokkal jobban van öltözve mint a legénység és nem érzi úgy a hideget, a rendeletet tehát sohasem adta ki. Ugyanez lesz a sorsa a hadügyminiszter által legújabbán el-

rendelt új keztyűknek, melyből ezentúl minden századparancsnok köteles lesz 70—80 párt rak-táron tartani s a melyek bőrből valók és öt ujjasok lesznek. A különbség csak az lesz, hogy ezeknek a keztyűknek az árát: 35 krt, a szegény katonák 30 kros heti zsoldjából öt kronként le fogják vonni, a mi annyit tesz, hogy a katonák ezentúl hét hétig még azt a krajcár árára kevés szalonnáját sem veheti meg vacsorára, a mivel eddig a savanyu fekete kenyérét egy kicsit megszírozta. Ugyanekkor történik ez, mikor másrésről farizeus humanizmussal a katonák meleg vacsorájáról beszél a hadügyi kormány és költséget kér rá. Nem meleg vacsorára kell azonban a pénz, hanem, mint kiderült, ismét csak parádéra, azaz öt-ujjas keztyűre.

— **(A Pécsi Athletikai Klub)** vasárnap délután tartotta gyaloglásból és futás-járásból álló házi versenyét. Az időjárás kedvező volt, azonban az óriási por meglehetősen megnehezítette a versenyzők feladatát. Az elért eredmények mindazonáltal igen szépek s megfelelnek a várakozásnak. A gyaloglásnál ötven indultak: *Móder* Géza, *Schwarz* Gábor, *Tausz* Dezső, *Büchler* Dezső, *Böhm* Jenő. *Móder* szép egyenletes tempóban vezetett az ut legnagyobb részében. 2 óra 15 perc 15 mp. alatt tette meg a 20 kmnyi távot s elsőnek érkezett be. Második *Böhm* Jenő, 2 óra 22 perc 36 mp. alatt, harmadik *Büchler* Dezső 2 óra 24 perc 53 mp. alatt. A 10 km-es futás-járásból *Gebauer* Gusztáv, *Hainess* Elemér, *Hechtl* József, *Jakoby* Győző és *Eötvös* Jenő indultak. Elsőnek *Hainess* Elemér ért be, az utat 48 perc 35 mp. alatt téve meg. *Hainess* hosszú távra igen jó erő s jövő versenyeken tőle e téren sokat várhatunk. Második *Hechtl* József volt 50 perc 58 mp. alatt. A díjak mindkét versenyszámban következők voltak: *Elsőnek*: kis ezüst érem, *másodiknak*: nagy bronz érem, *harmadiknak*: kis bronz érem. A díjakat *Notter* Jenő alelnök osztotta ki este a klubhelyiségben, a hol a klubtagok igen sikerült társas összejövetelt tartottak.

— **(Tiszti estély.)** A helyi hírességek tiszti ma este 8 órakor a „Vigadó” külön termében, az 52-ik gyalogezred zenekarának közreműködésével tiszti estélyt rendez.

— **(Pénzhamisítók.)** A csendőrség ébersége ismét egy pénzhamisító bandát fődőzt fel és juttatott a hűvösre. Hetek óta észlelték már, hogy Szegzárdon és környékén elég jól utánczolt, hamis egy forintok vannak forgalomban. A csendőrség *Várady* János csendőr-őrmesterrel együtt nyomozott, kutatott, míg végre *Balogh* János szegzárdi lakos házában sikerült tetten érni bűnös manipulációjukban. *Balogh* János már négy évet ült fegyházban s azóta is kétes életet folytatott s azért a csendőrök állandóan szemmel kísérték; ennek a házában érték tetten a csendőrök *Kemény* (Hart) János szegzárdi születésű, szintén rovott multu emberrel, ki éppen akkor préselte az egy forintokat *Balogh* János segítségével. *Kemény* János valaha Szegzárdon a kórházban született, mint senki gyermeke, fölserdülte óta sok mindentféle foglalkozása volt, sok mindenhez értett s ügyessége folytán ezermesternek tartották, de mindenütt rossz fiat tett a tüzre; pénzcsinálás miatt egyszer már szintén bajba keveredett s most megint visszatért régi mesterségéhez. *Balogh* János házában a csendőrök aztán házkutatást tartottak s a pénzcsináló prést a fémannyal együtt, valamint 63 drb hamis forintost el-koboztak s a két tettenért bűnöst letartóztatták. További kutatás után rájöttek arra, hogy *Kemény* János előzőleg *Sárközi* István egykor jómódu polgár házában s ennek részére 70 drb egy forintost készített, amelyekkel *Sárközi* több helyen fizetett, sőt a városi adóhivatalnál is megkísérlette adóját ilyen hamisítvánnyal róni le, de ott megismerték a hamis pénzt és nem fogadták el. A csendőrök tehát másnap *Sárközi* is letartóztatták. Szegzárd környékén is kutatnak még a csendőrök

a hamis pénzek és esetleges büntársak után, mert Kemény több szomszéd városban is megfordult s ott is jöttek forgalomba hamis egyforintosok s így lehet, hogy még több ember is belekeveredik a bajba.

— **(Megunta az életét.)** Vargy Károly dombóvári lakos nem találhatott valami különös örömet az életben. Már két ízben állott szemben a halállal, de még idejében vissza adták az életnek. Ám hasztalan. A minap harmadizban akasztotta fel magát szobájában, most aztán végre megszabadult a reá nézve oly terhes élettől.

— **(Utátvétel.)** Holnap reggel tartják meg Hosszúhetényen a Hird Hosszúhetényi utvonat hivatalos átvételét. Az utátvételi bizottságban részt vesznek Koszits Kamill vármegyei főjegyző, Vaniss Sándor járási főszolgabíró, Kovácsfi Kálmán főmérnök és Komáromy Tivadar hirdi plébános.

— **(Tolvajok szürete.)** Alaposan csirkére éhezhetek meg azok a jelenleg még az ismeretlenség homályában rejtőzködő tolvajok, akik a napokban Árpádon négy gazdát tiszteltek meg látogatásukkal, s bizonyos inyenkedő következetességgel mindenütt csirkét loptak. A károsok Schmiéd András, Kili Mátyás, Weiszler Mihály és Buchmüller József, kiknek panasza folytán most megindították a nyomozást a tolvajok ellen.

— **(Leégett trágyadomb.)** Tegnap tűz volt a basamalmi dűlőben. Teleki (Tauszig) Zsigmondnak egy harminc méter hosszú trágyadombja gyuladt ki és égett le. Hogy a tűz miből keletkezett, még nem tudják.

— **(Esemény a Három varjuban.)** A »Három varju« csendes kis korcsma a szigeti országúton. Ritkán esik meg benne valami olyan dolog, a mi a rendőrök beavatkozását tenné szükségessé. Tegnap éjszaka azonban mégis előfordult ilyen eset, a menyinyben Kis Pál és Csapó Bence nevű legények összeveszttek a korcsmában és egymást megszurkálták. A véres verekedésnek a rendőrség vetett véget, a két verekedő legényt bevívén a torony alá, a hol kihallgatták őket s a felvett jegyzőkönyvet ma áttették a bírósághoz.

— **(Megvert ember.)** Rückert Ferenc munkás tegnap este a bányatelepi-uton egy korcsmában mulatott. Több ismerőse volt vele, a kikkel valami miatt vitatkozásba elegyedett. E vitatkozásnak azután az lett a vége, hogy a jóbarátok alaposan elverték Rückertet, a ki azt se tudja bizonyosan, hogy a sok ismerős közül ki kezdte a verekedést és ki ütötte őt fejbe, úgy, hogy az arcat előntötte a vér? A rendőrségnél feljelentette az esetet s most ott folyik a vizsgálat a verekedők ellen.

— **(Szereti Pécsét.)** Studer Teréz valamikor csinos leányzó volt, ki élte is vigan világát. Később már a csavargók életmódjára adta magát s mint ilyen, többször megfordult Pécsen is. A rendőrség végre kitiltotta Pécsről, de úgy látszik szereti Pécsét, mert tegnap megint visszatért és itt csavargott. Egy rendőr felismerte és bekísérte a torony alá, hol egyelőre elcsukták. Ha a tiltott visszatérésért rá kiszabott büntetést leüli, ismét el fogják toloncolni illetőségi helyére.

— **(Megvagdalt ember.)** A harag gyilkossági kísérletre vitte Horváth Vince bérés-embert, a ki boszúból a napokban Iffigénia, Tolnához tartozó pusztán, egy baltával úgy megvagdalta Papp István ottani lakost, hogy most élet halál között lebeg. A tettest a bíróságnak jelentették fel.

— **(Klein Ödön beteg.)** Klein Ödönt, a ki az ideális anarkizmus hívének vallotta magát a pécsi szociálistikus mozgalmakban, — tudvalevőleg a pécsi esküdtbíróság a múlt év december havában egy évi államfogházra és 200 forint pénzbüntetésre ítélte. A tizenegyedik hónapot tölti le már Klein Ödön a szegedi államfogházban. Még csak egy hónapja van hátra és kiszabadul. Most azonban szomorú hírek érkeznek róla az államfogházból. Azt beszélnek, hogy nagy beteg az anar-

kista és ha nem bocsájtják szabadságra, a súlyos betegség veszélyes mérveket is ölthet. Lelke sötétségbe borulhat. Az elmúlt év december havában került az államfogházba Klein Ödön. Ott minden idejét a tanulásra fordította. Hajnalban kelt és éjtél után tért nyugodni. A közbeeső időt megszakítás nélkül tanulással töltötte. Folyton bölcséleti munkákat olvasott, sőt raboskodása alatt elsajátította a francia, angol és olasz nyelvet is. A tulságig vitt tanulás lassan megtörte, nagyon megviselte az embert. Az államfogház orvosa megvizsgálta a beteget és konstataulta rajta a legnagyobb foku neuraszténiát. Előterjesztést is tett erről azonnal a kir. kerületi börtönigazgatónak, aki úgy akart segíteni az államfoglyon, hogy meghosszabbította a rendes sétaidejét. Ez azonban nem sokat segített rajta. Ezután is egyre tanulásba mélyedt, ami csak fokozta betegségét. Pár nappal ezelőtt aztán oly súlyossá vált idegbaja, hogy kénytelen lett tanulmányait végkép abbahagyni. Ujból orvost hivatott, aki most allandóan kezeli őt. A fiatalember immár végképen elvesztette lelki egyensúlyát. Az államfogház igazgatója valószínűleg beteg állapotáról előterjesztést tesz az igazságügyminiszternek és remélik, hogy szabadságra bocsájtják Klein Ödönt. És ha valamikor teljesen kigyógyul, kitölti a még hátra levő egy hónapi büntetését.

— **(Kellemetlen levél.)** Tenglmayer Levél Mihály hazátlan csavargó elment a nyár folyamán a szegzárdi vásárra és ott ravasz módon kifosztott egy bátai embert. Annak idején szabadlábra helyezték a vizsgálat folyamán és Tenglmayer szabadságát arra használta fel, hogy újra csalt. Ezért aztán körözötték s e hét folyamán a szombathelyi rendőrség visszazsállította a fogházba a kellemetlen Levelet.

— **(A boerok szokásai.)** A boerok nagyon ifjan házasodnak. Ha az ifju husz éves korát elérte, hitvest keres magának, ha ugyan a szülei nem találtak már neki. És a keresésben az első irányadó motívum egészen modern. Mennyi a hozomány? Ez az első kérdés. Mennyi juhot, lovat és marhát hoz a házhoz a lány? Ha talált lányt magának, akkor felcifrázott lovon a lányos házhoz lovagol és megkéri a lány kezét. Az esküvőt rendszerint vasárnapi napon tartják meg. Csak a templomban találkozik a vőlegény a menyasszonnyal. A templomhoz mindegyik külön érkezik a családjával. A lakodalom rendszerint három napig tart.

— **(Égő nádas.)** Markusz József, Glaub Antal és Hartmann Mihály mőzsi suhancok a talu alatt fekvő »Hajdu dűlő«-ben veszedelmes tüzet gyújtottak. A meg gondolatlan fiuk ugyanis a nádasban tüzet raktak, a mitől a nádas lángba borult és nagy területen elhamvadt.

— **(Közigazgatási ülés.)** A város közigazgatási bizottsága folyó hó 9-én (csütörtökön) délelőtt 10 órakor tartja novemberhavi rendes ülését a városháza közgyűlési nagytermében.

— **(Hirtelen halál.)** Balázs János decsi lakos bement Szegzárdra Bovári Juliával, kivel vadházasságban élt, hogy ott a piacon libákat vesznek. A mint a bevásárlást elvégezték, hazafelé indultak a keselyűsi törvényhatósági uton. A 32 éves menyecske a Sétpatak hidjánál rosszul lett és azt mondotta Balásznak, hogy ő kocsit vár, mert gyalog nem tudja az utat tovább folytatni. Balázs semmi komolyabb bajt nem sejtve, ott hagyta az uton a beteg asszonyt, alig távozott azonban, máris egy öcsényi asszony jelentette neki, hogy az uton egy asszony meghalt. Mire visszament, Bovári Juli csakugyan ott feküdt halva az utszélen. Az esetről jelentést tettek s bevitték a meghalt asszonyt a hullaházhoz, a hol az orvos konstataulta, hogy a rögtöni halált szívészélhűdés okozta.

— **(A szegzárdi boros-gazdák szövete.)** Szegzárd most kezdi kihe-

verni a filloxera csapásait. A szegzárdi tehetősebb szőlősgazdák a minap értekezletet tartottak s kimondták, hogy szövetkezetté alakulnak. A közgyűlést nemsokára megtartják.

— **(Sztrájkoló vakok.)** Egy londoni filantropikus társaság évek óta foglalkoztat vak munkásokat, kik mindenféle ipari tárgyakat készítenek. Ezek a vakok most elkeseredve panaszkodnak az alacsony bér miatt, mely őket az éhezésre kárhoztatja. Évek óta ígérték nekik a munkabér fölemelését, de sohasem teljesítették. A vak munkások most sztrájkolnak és sok londoni jótékonyági egyesület részben mellettük, részben ellenük foglalt állást.

— **(Hajótörések 1898-ban.)** A hivatalos kimutatások szerint a múlt évben összesen 1141 tengeri (kereskedelmi) hajó veszett el különböző okok következtében. A 100 tonnánál kisebb hajók ebbe a számba nincsenek beleértve. Az elveszett hajók tonnatartalma 820.725 tonnára rugott. Ez a szám úgy a tengeren elveszett, mint a használaton kívül helyezett (széjjeldarabolt) hajók tonnatartalmát képviseli. Az elveszett hajók közül gőzös volt 322 (463.241 tonnával), vitorlás pedig 819 (357.484 tonnával). A tengeren elveszett 137 gőzös és 387 vitorlás, hajótörés és 48 gőzös és 42 vitorlás összeütközés következtében. Az »eltűnt«-ként osztályozott hajók száma 79 volt, köztük 24 gőzös, Mintegy 100 hajót a tengeren el kellett hagyni, 25 pedig teljesen elégett.

— **(A második jegy.)** Kedélyes históriáról írnak az olasz lapok. Egy molnár a cirkuszba akart menni és a pénztárnál két jegyet váltott. Az egyiket magának, a másikat a »másik« részére. Hogy ki az a másik, az csak az előadás kezdete felé tűnt ki. A molnár ugyanis magával hozta a számárát és azt akarta a második jeggyel bevezetni. Természetesen nem engedték, amire a molnár a következőkép fakadt ki:

— Elsősorban is a számaramat nem hagyhatom magára, másodsor pedig a számár többet ért a négylábu kollégái produkciójához, mint az emberek.

A rossz logikájú molnárt kidobták, mielőtt bement.

— **(A bepácolt nagybácsi.)** A párisi »Figaro« eredeti történetet beszél el egy cincinati-i gazdag kereskedőről. . . Ez a jó ur pulykahussal kereskedett. De hát minden ember halandó. Még a pulykahuskereskedő is. — Mikor érezte, hogy napjai megszámlálvák, végrendeletet írt, a melyben megmutatta, hogy ő még a halálban is pulykahuskereskedő! — A végrendelet egyik pontjában ugyanis elrendeli, hogy holttestét szózzák be, rendszeresen pácolják be, és üzletében megőrizték! . . . Az örökösök amerikaiak voltak, tehát egy csöppet sem vonakodtak eleget tenni a furcsa kívánságnak. A gazdag nagybácsit halála után, mielőtt érckoporsóba zárták, besózták, bepácolták és kellő óvatossággal és vigyázattal — mint ahogy egy kedves halottat szokás — az üzletben kegyelettel megőrizték. Az az amerikai lap, mely ezt a kuriózus dolgot először közli, a bepácolt nagybácsit és feleségét névleg is megemlíti.

— **(Drága nyul.)** Paks környékén sok a vadászó. A minap Puskás István paksi lakos olcsó nyulpecsenyére éhezett, el is ment este tájban az erdőre, hogy mint vadászó, megszerezze a nyulat. De vesztére ment, mert az ott cirkáló csendőr járőr elcsípte s a közigazgatási hatóság 50 forint pénzbüntetéssel sújtotta Puskást, aki pedig csak egyetlen nyulat lőtt puskájával.

— **(Herkulesi erejű ember.)** Amerikában nagy feltűnést kelt most egy Edwin Fulton Morisson nevű óriási termetű ember, a ki a nagyobb városokban bámulatos mutatványokkal mutogatja óriási erejét. Legkedvesebb mutatványa, hogy felállít tizenhat embert egy óriási asztalra, a melyet azután a hátára vesz. Az amerikai Herkules könnyűszerrel felkap a földről egyik kezével egy százötvenkét kilós vasdarabot, melyet hosszú

ideig tart a feje fölött. Két kezével egy háromszázharminc kilós vasdarabot is könnyen fölemel a földről s visz egyik helyről a másikra. Érdekes, hogy kevésre becsüli Morisson az erejét és inkább szellemi erőre vágyik s tudásával akar tündökölni. Szinte habzsolja a tudományokat s már eddig is sikerrel tett le egy nehéz egyetemi vizsgát s nemsokára a doktori cím elnyerését kíséri meg. Annál feltűnőbb ez, mert az eddigi tapasztalatok szerint a rendkívüli erejű emberekkel lelkitulajdonságok dolgában rendszeresen mostohán bánt el a természet, mintha sokallná a szellemi és testi kiválóságnak egy emberben való egyesülését.

Művészet, irodalom.

○ Vasárnap délután. Hogy a régibb jó operettek iránt mennyire érdeklődik közönségünk, mutatja a vasárnap délután előadott „Nebántsvirág”, mely operett címszerepét nálunk Szilassi Irén kreálta ezelőtt 15 esztendővel.

Vasárnap délig elfogytak az összes jegyek, úgy hogy délután csak álló helyekre szóló jegyeket adtak ki.

Mindazonáltal az előadás nem felelt meg a nagyközönség várakozásának, mert a szereplők mind úgy játszottak, mintha hirtelenből előrántott „beugrásra” adnák elő szerepüket, sőt Kozma szükségtelennek találta magát maszkirozni és a hétköznapi „cifferblatt”-jával, őszülő hajjal adta a fiatal vicomt hadnagy szerepét.

A címszerepet Lévy Sárika játszta elég temperamentummal, de csak ne énekelne!

A többi szereplők jól, rosszul végig gáztak szerepükön s iparkodásuk oda összpontosult, hogy mentől hamarabb a színházon kívül legyenek.

Jó volna esti előadásban, természetesen más szereposztással, megismételni ezt a szépzenéjű operettet, hogy a közönségnek alkalma legyen abban gyönyörködni is!

Vasárnap este Lukácsy új népszínműve, a „Zsuzsika” került színre félig telt ház előtt.

A népszínmű a gyengébbek közül való s különösen a befejező harmadik felvonás határozottan rossz.

A darab meséje következő: Erős Jánosné fiatal özvegnél (Jeszenszki Irén) szolgál Zabos Pista árva szolgálégy (Mezei Andor), kivel az asszonya az alatt az idő alatt, még az ura él, sokat enyeleg, de hogy az ura meghalt, szigorúan bánik vele, sőt el is küldi a háztól, pedig szerelmesek egymásba, de nem merik egymással tudatni. Különösen az özvegy tartózkodó s jó hírnevét, becsületét félti.

A gazdag özvegy asszonyt sokan kértik, többek közt Cseráginé (Nagy Vilma) gazdaasszonyból fölcseperedett birtokos asszony, ki szintén özvegy lett, unokaöccse (Sarlai Kornél) részére kéri meg Erősné kezét.

Erősné nem hajlandó Cserági Ferihez nőül menni, hisz a szolgáját szereti, amit Feri is megtud, mert a legény elbucszása alkalmával nem tudván érzelmein uralkodni, elárulja magát. De mikor látja, hogy Pista elhagyja, dachból kijelenti, hogy hajlandó Cserági Ferihez nőül menni.

Ezen kijelentése azonban nem teszi meg a kellő hatást, mert a jegyző tudtul adja a házasulandóknak, hogy Erős János végrendelete értelmében vagyonát veszti az özvegye, ha még egyszer férjhez megy. Ez esetben örököse Zsuzsika (Tiszayné) lesz.

Persze a kérők is más hurokat kezdenek pengetni erre a hirre, miközben lélekszakadva jó Rózsi cigány leány (Baróthi Irma), ki Zabos Pistát szereti s nagy lelkesedéssel elmondja, hogy Pista a Tiszába ugrott.

Erre a hirre Erősné elájul s vége az első felvonásnak.

A második felvonás a víz partján levő cigány kunyhó előtt játszódik le. A cigány sátorban ápolja Csáva Dorka vén cigányasszony a vízből kimentett Zabos Pistát, kinek karján levő jeléről ráismer a cigányasszony, hogy Pista nem árva fiú, mert él az anyja, ki nem más, mint Cseráginé. A kunyhóhoz jó Erősné is s azt ajánlja Pistának, hogy legyen kedvese, ha férje nem lehet, de Pista nem áll rá, mert ha szegényen is, de feleségül akarja, vagy sehogy. Az összefutott falu népe előtt rászánja magát az özvegy menyecske, hogy inkább elveszti a vagyont, sem hogy Pistát veszítse el s kész hozzá nőül menni. Ezt az esküvőt nagyon siettetik Cseráginé, mert így Zsuzsikáé lesz a vagyon, kinek szívét Cserági Feri már meghódította, de a cigányasszony megismeri a rég eltűnt Cseráginét s tudomására adja, hogy Pista az ő fia s így saját fiát kergeti a szegénységbe. Erre Cseráginé megakadályozza a házasságot és ezzel fejeződik be a második felvonás.

A harmadik felvonásban Zsuzsika tanácsára úgy oldódik meg a felbemaradt házasság, hogy a vagyont visszaadja Zabos Pista és Erős Jánosnének, Zsuzsika Cserági Feri lesz s Zsuzsika apja, hogy az elajándékozott örökségért kárpótolva legyen, feleségül veszi Cseráginét. Ezzel vége a darabnak.

A címszerepet Tiszayné pompás jókedvvel játszotta meg. Jó kedvvel énekelt s nótáit meg kellett ismételnie. Jó partnere volt Sarlai Kornél. Pompás alakítást mutatott be Nádassy József Csücski Peti kisbíró szerepében.

A többi szereplő is jó volt, különösen Mezei Andor, kinek pompás dalát (mert az egész darabban csak egy dalt énekelt) élénken megtapsolták.

Az előadás fél 10 órára végződött. (T.)

Folyó sz. 40. Idénybérlet 40. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Kedd, 1899. november 7-én.

Zsidónő.

Nagy opera 5 felvonásban. Irta Scribe. Fordította Jakab. Zenéjét szerette Halevy. (Rendező Tiszay.)

SZEMÉLYEK:

Brogni	Mezey	Arnold	Lévy
Eleázár	Kozma	Izabella	Szekula
Recha	Tibor	Theobald	Bátosi

Szerda, nov. hó 8-án

dr. Szeleburdi.

Törvénykezés.

§ Megöklözött rendőr. Hatóság elleni erőszak büntetével vádolva állt ma a pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa előtt Szonekker János pécsi lakos. Junius 8-án éjjel alaposan beállítva társaival a Sörház-utcán vonult végig. Danoltak és lármáztak, csak úgy hangzott duhaj nótáiktól az utca, sőt Szonekker még harmonikázott is. Deák János rendőr csendre intette a mulatozókat, de nem hajtottak a szép szóra, sőt Szonekker szidalmazni kezdte a rendőrt, majd mellen ragadta és öklével arcul ütötte. A kir. törvényszék tekintetbe véve a tulnyomó enyhítő körülményeket, a büntettet vétségge minősítette és Szonekker Jánost egy hónapi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ Tolvaj háztakarítónő. Hochedlinger Sarolta, férjezett Lehmann Péterné pécsi lakos Zsille Ferencnél volt alkalmazásban mint háztakarítónő. Zsille Ferenc megbízásából pénzeket vett át, de azokat saját céljaira hasz-

nálta fel és költötte el. Így Krasz Helén részére 1 frt 20 krt, Benczenleitner cipész részére 5 frt 25 krt, vasalónő részére 1 frt 80 krt, mely összegeket a férjének adta át, ki a házbérét fizette ki belőle. Ezenkívül a panaszostól egy női inget is elemelt. Három rendbeli sikkasztás vétségeért, egy rendbeli lopás vétségeért, tekintetbe véve a tulnyomó enyhítő körülményeket Hochedlinger Saroltát a pécsi kir. törvényszék 1 hónapi fogházra ítélte. Ugy az ügyész, mint a vádlott felebbezték.

§ Tolvaj parasztagazda. Kovács Antal szigetvári lakos beismerte, hogy folyó évi június hó 22-én Szigetvárról Kis Peterdre ment és ottan Cser Rozália lakószobájának ablakát betörte. A bezuzott ablakon át lámpát, tálat és más apróbb dolgokat ellopott, Babocsai Antal pipáját is, mely szintén ott volt, elemelte. A tolvajlás után visszament Szigetvárra, hol Turbéli József nyitott udvarából egy kaszát vitt el, Horváth György udvarából pedig egy pár tyukot vitt el. Kovács Antalt a Cser Rozáliánál történt lopásért 1 rendbeli lopás büntette címén, a Turbéli József és Babocsai Antalnál történt lopásért pedig 2 rendbeli lopás vétsége miatt hét hónapi börtönre és három évi hivatalvesztésre ítélték. Horváth nem kívánván a vádlott megbüntetését, visszavonta panaszát. Ugy az ügyész, mint a vádlott felebbezték.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. november 6. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 67.0. (súlyedő).
Hőmérsék = 68 °C

> maximuma: 16.0 °C

> minimuma: 7.4 °C

Párányomás: 6.0 mm.

Relatív nedvesség: 93%

Felhőzet: 2° Ci. — Cu. N. E.

Szélirány s erő: —

Csapadék 24 órai: —

Enyhe, derülés várható.

Dr. Csirer.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 6-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén az indemnítást tárgyalták, Kossuth Ferenc volt az első szónok, ki az indemnity megadását a bizalom kérdésének tekinti. Találó szavakkal jellemezte, miért nem viseltethetik bizalommal a jelen kormány iránt a függetlenségi párt. Súlyos okok: a párt elvi álláspontja; a gazdasági önállóság kivívásának elmulasztása; a Hentzi-ünnep és a „Hier”; ez elegendő ok. Végül benyújtotta a párt határozati javaslatát, mely megtagadja az indemnityt a kormány részére.

Mócsy Antal szintén az indemnity ellen beszélt.

Komjáthy Béla következett utána. Nagy csönd közben Széll Kálmán is átment helyéről a horvát miniszter mellé, mely hely közelebb esik a szélsőbalhoz. Komjáthy mindjárt éles támadással kezdte. A miniszterelnök azt mondta, hogy az indemnityt nem lehet megtagadni, mert lehetetlenné válnék a kormányzás. Rövidre nyírt kerek feje a szónoknak Széll Kálmán felé fordulva, így szól:

— Helyes, miniszterelnök ur! Elfogadom ezt; de épen ezért nem fogadom el az indemnityt, mert lehetetlenné akarom tenni a kormányzást, melyet károsnak és veszélyesnek tartok!

— Kvóta! kvóta! hallatszik a függetlenségi pártról.

Komjáthy: Igen a kvóta! Pár év előtt a kvóta emelésének gondolata is lehetetlen volt; míg most...?

Azután sötét színekkel képet festett nemzeti létünk: kereskedelmi, hadügyi, gazdasági érdekeinek folytonos hanyatlásáról; a nagy nemzeti tespedésről, a korrumpált viszonyokról.

— Tisza Kálmán! kiáltotta közbe *Polónyi Géza*, ki akkor lépett a terembe.

— Az már igaz! felelte a volt nemzeti pártból is néhány önfeledt hang.

A függetlenségi párt folytonos tetszéssel kísérte Komjáthy beszédét.

Ugron Gábor beszélt rövid szünet után. Ugy, a hogy még ebben a házban ember soha. Nemcsak a kormányzatot támadta, hanem az egész társadalmat, egész nemzetet. *Megrázó, kétségbeesett hangon festette a nemzetnek sülyedését, romlását, hanyatlását és annak egy oka van: a rendszer*, mely harminckét év óta rontja nemzetünket; mely arra kényszeríti a nemzetet, hogy hűtlenné váljék a szabadság tradícióhoz és a mely arra törekszik, hogy izolálja a nemzetet. A szilaj, egetverő hangoktól égett beszéd tele volt tartalommal, színnel, humorral. Micsoda szatíra volt, mikor a Széll-kormányt ahhoz a kappan-pecsenyéhez hasonlította, melynek szárnya alá a szakács láncán-máját és zuzát tesz és azt mondja rája, hogy — fécán. Még tényesebb volt a kép, melyben ama vad barbár harcosok történetét mondja el, kik betörték a templomba és feldúlták; mire a templom véd-szentje megátkozta őket, hogy változzanak galambokká.

— Nem látja a miniszterelnök háta mögött a galambokat? kérdezte Szélltől óriási hahota és viharos tetszés között.

Mikor Széll Kálmán feleletre felkelt, többen azt kiáltották:

— Halljuk a fécánt! Helyre, galambok!

Széll Kálmán miniszterelnök hosszan felelt Ugronnak. Fájdalmát fejezte ki, hogy szatírája lugját az egész nemzetet végigöntötte. A miniszterelnök a 67-es rendszert védelmezte beszédjében.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az Eclair biztos forrásból értesül, hogy a transzváli kormány elhatározta a kalózháborut Anglia ellen és már számos ajánlatot kapott erre nézve. Már ki is állítottak kalózleveleket több hajó részére, melyek legközelebb működésbe lépnek.

Ladysmithnél tegnap reggel 6 órakor tüzéségi harc kezdődött, mely még egyre tart.

Fokvárosból jelentik, hogy az ellenség tegnap Norvals Port mellett áthaladt a vasuti hidon és Collensberget ellenállás nélkül megszállotta. Egy kis őrcsapat egy őrmester vezetése mellett, letette a fegyvert.

Leyds, a transzváli kormány ügyvivője, elutazott Brüsszelből.

Hivataios megállapítás szerint Carleton ezredes csapatának vesztesége Ladysmith mellett: 843 hiányzó, 42 halott és 150 sebesült. Ezer ember, ki megmenekült, megérkezett.

— **A trónörökös nő házasságának akadályai.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy Stefánia trónörökös nő házasságát az eddig ismert okon kívül még a következő okból halasztották el:

A württembergi herceg kijelentette, hogy nem veheti el Erzsébet főhercegnőt, ha anyja nem egyenrangú házasságot köt. Másrészt a belga király is tiltakozik a házasság ellen, a melynek létrejötte ese-

tén Stefánia elesnék Sarolta császárné örökétől, a mi körülbelül 20 millió frankot tesz ki. Ha tehát mégis lenne valami a házasságból, Stefánia főhercegnő ezt nagyon drágán fizetné meg.

— **A kvótabizottság megalakítása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A magyar országos kvótabizottság tegnap délelőtti ülést tartott, a melyen a kormány részéről Széll és Lukács voltak jelen. Elnöknek a bizottság Tisza Kálmánt egyhangulag választotta meg. Tisza utalva egyébnemű elfoglaltságára is, szabadkozott ugyan az elnöki tiszt elfoglalásától és maga részéről Csáky Albin grófot ajánlotta. Azonban végül mégis elfogadta az elnöki tisztelet. Előadónak Falk Miksát választották meg. Ezután a miniszterelnököt felkérték, hogy az osztrák miniszterium vezetőjét rövid uton értesítse arról, hogy a magyar kvótabizottság tagjai csütörtökön este Bécsbe érkeznek, és már pénteken hajlandók a szóbeli tárgyalást megkezdeni az osztrák bizottsággal.

— **Az osztrák miniszterelnök audiencián.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap délelőtti ő fel-sége Clary miniszterelnököt hosszabb kihallgatáson fogadta Gödöllőn. Clary miniszterelnök a déli gyorsvonattal Bécsbe utazott.

— **Román nemzeti célú sorsjáték.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Egy román nemzeti épület felépítésének lehetőségére a magyar kormány a román kultur intézetnek egy sorsjáték kiadását engedélyezte, a mely által mintegy 30.000 frtnyi nyereség várható.

— **A külügyminiszter Keszthelyen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Goluchovszky gróf tegnap reggel Keszthelyre utazott Festetics Taszilo gróf látogatására és valószínűleg szerdán tér vissza Bécsbe.

— **A görög király utazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A görög király és fia, tegnap reggel Fiumén át Bécsbe utaztak.

— **Ausztriai savargások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Jaromirban e hó 4-én tüntetések voltak. Két század katonaságot kértek Josefstadtból, mely a nyugalmat helyreállította.

— **Nyomor elől a halálba.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Három évi katonaszkodás után mostanában került ki a katonaságból Méhes Béla számvevő őrmester. A 28 éves fiatal ember már egy hónap óta járt-kelt a fővárosban a nélkül, hogy állást tudott volna kapni, és e miatt tegnap arzénikumot ivott. A mentők eszméletlen állapotban a kórházba szállították.

— **Jókai ünneplése.** (A „P. F.” eredeti távirata.) A Révai testvérek irodalmi intézet részvénytársaság tegnapi közgyűlésén meleg ovációban részesítették a társaság elnökét, dr. Jókai Mórt, a ki külföldről hazatérve megjelent és elnökölt a tegnapi közgyűlésen. A napirend után Beöthy Zsolt felszólalt, hogy Jókait ünneplje. Szívvel kívánja — ugymond, hogy a gondviselés Jókait még hosszú ideig tartsa meg és életének legujabb fordulata csak arra szolgáljon, hogy életerejét és jókedvét fentartsa és hosszabbítsa. Zugó éljenzés követte e beszédet, melyre Jókai meghatottan válaszolt és reményét fejezte ki, hogy a jövőben is teljesíthetni fogja kötelességeit hazája, nemzete és az irodalom javára.

— **Mentelmi ügyek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mentelmi bizottsága e hó 9 én ülést tart, melyen tárgyalás alá veszi a házhoz mind e mai napig érkezett s a bizottság által még el nem intézett mentelmi ügyeket. Ez ügyek a Károlyi Sándor gróf, Gajáry Géza, Rohoncy Gedeon, Bartha Miklós, Vészi József, Bázis István, Lepsényi Miklós és Sima Ferenc 6 rendbeli ügyére vonatkoznak.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
ZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

A pécsi tejcsarnok

összes fióküzletében

mától kezdve kapható

dr. Backhaus tanár módszere szerint sterilisált

gyermektej,

mely a legjobb és legolcsóbb pótlása az anyatejnek.

Az áruba bocsájtott minőségek a következők:

1. számú. Féléven aluli gyermekek részére, melynek tartalma teljesen azonos az anyatejjel. Ugyanaz gyenge gyomru gyermekek és felnőttek részére.

125 grammos palaczk 5 kr.

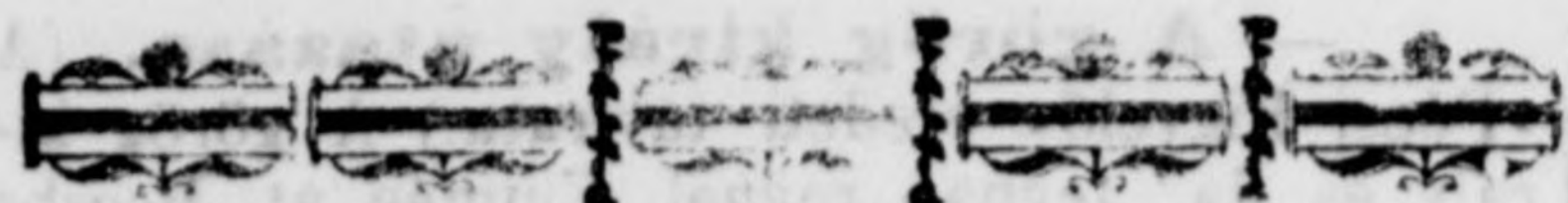
2. számú. Összetétele olyan, mint a kövértéje és tejfelkeveréké és különösen egy éves gyermekek és gyomorbeteg felnőttek részére alkalmas.

200 grammos palaczk ára 6 kr.

3. számú. Különös figyelemmel készült teljes tej idősb gyermekek részére és kitűnő tartalmánál fogva háztartási célokra teljesen megfelelő.

300 grammos palaczk ára 7 kr.

Kivánatra a tejcsarnok fiók-üzletei a megrendelést pontosan házhoz szállítják.

Eladó tenyészbika.

Kisasszonyfa község tulajdonát képező
6 éves, magyar faju

tenyészbika

jótállás mellett eladó.

Bővebb felvilágosítást ad

Bata Ferencz

községi bíró.

190 hektóliter jó minőségű

ujbor

jutányos áron eladó.

Bővebbet

Sebők József

bortermelőnél

Velin u. p. Szab.-Szt.-Király

(Baranya m.)

Hirdetéseket

jutányosan vesz föl

„**PÉCSI FIGYELŐ**”

kiadóhivatala

Pécsett, Mária-utca I.

Egy régi, értékes

álló óra,

melyet 3 havonként kell felhuzni s mely az
órak- és percekén kívül naptár-mutatóval is
el van látva,

50 frtért eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

26489. sz.

1899.

Hirdetmény.

A városi vízvezetéknek 1899. évi december hó 1-től számított 3 évre való gondozásának biztosítása érdekében Pécs város g. tanácstermében 1899. évi november hó 10-én délelőtt 9 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 300 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1899. évi november hó 9-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert J. g. tanácsnoknál betekintheők.

Pécsett, 1899. évi november hó 3-án.

A város Tanácsa.

7783. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMEYNY.

Geresd községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a fölszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi május hó 3-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi május hó 3-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi május hó 3-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsváradi kir. járásbíróág mint tkvi hatóság, 1899. október hó 13-án.

Schill

kir. járásbíró.

